

PROP DE VOSALTRES

Lloeu Déu

Estimats diocesans:

Segurament, la festa de sant Antoni Abat ens porta a una reflexió sincera i profunda de les relacions que l'ésser humà té amb la natura on els animals, les plantes i la terra en general l'ajuden a sobreviure i a aprofitar-se de forma equilibrada de tots els recursos al seu abast. Els cristians creiem que tot això ha estat creat per Déu i que ho ha posat a disposició de l'ésser humà, a qui ha fet a imatge seva com a home i dona. En aquests darrers anys s'insisteix en la importància de mantenir els recursos naturals d'una manera continuada perquè les futures generacions gaudeixin, com nosaltres ho estem fent, de tots els béns de l'entorn. S'ha aconseguit amb molt esforç que tots els països manifestin una sensibilitat especial per tenir cura de l'anomenada «casa comuna». Moltes trobades internacionals, molts documents i moltes iniciatives ecològiques ens han ajudat a canviar el signe de las preocupacions sobre la natura o la creació. Ens en congratulem i ens comprometem a participar-hi a nivell personal i familiar per facilitar aquest beneficiós projecte que acabarà afavorint a tots els països.

Haureu sentit parlar de dos documents recents sobre aquest important tema que ha publicat el papa Francesc. L'encíclica *Laudato Si'*, de l'any 2015, i l'exhortació apostòlica *Laudate Deum*, del passat mes d'octubre. Les dues es complementen, donen orientacions precises sobre la cura de la casa comuna i ens ajuden a millorar la sensibilitat envers a tot el que ha estat creat. Ens sentim acompanyats

per l'exemple d'alguns sants que, al llarg de la història ens han mostrat el millor rostre de la preocupació pels regals de Déu. El Papa tria sant Francesc d'Assís com a inspirador de les seves reflexions. Nosaltres hi afegim a sant Antoni Abat, que va viure al segle IV i que, des de sempre, ha gaudit d'una gran popularitat per la seva estima als animals i per la seva preferència per viure en harmonia amb l'entorn natural.

La molt concorreguda celebració de l'Eucaristia del matí del dia 17 de gener i la popular benedicció d'animals el dissabte 20 a l'oratori de La Sang, són una mostra de l'estimació que senten molts devots pel sant i la concordança de sentiments que inspira la seva proximitat a tots els éssers creats. També en moltes altres parròquies. És una festa amb un protagonisme especial dels grups humans que tenen cura i viuen del camp, tan nombrosos i fonamentals a les nostres terres; dels que dedi-

quen el seu temps a la ramaderia i a les granges per al servei de tots; dels que s'acompanyen d'animals domèstics. Tots ells mereixen avui les nostres pregàries i els nostres desigs d'un futur millor per a la seva activitat agrícola i ramadera. És certa aquella afirmació que diu que res del que és humà li és aliè al cristià. Per això l'Església ens ofereix constantment la seva reflexió i les seves orientacions per a totes les realitzacions i motivacions que desenvolupa el gènere humà en les seves múltiples facetes.

Així comença l'escrit del papa Francesc: «Lloem Déu per totes les seves criatures. Aquesta era la invitació que feia sant Francesc d'Assís amb la seva vida, amb els seus cànctics, amb els seus gestos. Així recollia la proposta dels salms de la Bíblia i reproduïa la sensibilitat de Jesús davant les criatures del seu Pare». I al número 28 d'aquest escrit hi llegim: «Necessitem repensar entre tots la qüestió del poder humà, quin és el seu sentit, quins són els seus límits... perquè podem convertir-nos en éssers altament perillosos», amb una recomanació expressa: «Invito a cadascú a acompanyar aquest camí de reconciliació amb el món que ens acull, i a embellir-lo amb les aportacions pròpies, perquè aquest empeny està relacionat amb la dignitat personal i amb els grans valors».

Que sant Antoni Abat ens ajudi a tots i ens protegeixi, especialment als que viuen d'una forma directa dels béns de la creació.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

1,7 milions d'euros de la Renda per a la diòcesi

L'Església ha atorgat al Bisbat de Lleida 1.696.023 euros procedents del repartiment de l'assignació tributària de 2022, uns 200.000 euros més del que era habitual en els últims anys, gràcies a l'augment de contribuents que marquen la casella de la «X» a la Renda. Així consta en la *Memòria d'activitats de l'Església catòlica 2022* presentada per la Conferència Episcopal. El repartiment de l'assignació tributària es realitza seguint els principis de solidaritat i comunicació de béns, per a atendre així la capacitat d'atendre les

necessitats bàsiques de cada diòcesi i el seu sosteniment.

D'altra banda, el 20 de desembre va tenir lloc el lliurament de l'informe de l'auditoria encarregada per la Conferència Episcopal Espanyola al despatx Cremades & Calvo Sotelo sobre els abusos a l'Església. El cardenal Juan José Omella, arquebisbe de Barcelona, ho va rebre de mans de Javier Cremades, president del despatx, amb la presència del catedràtic Jorge Cardona, coordinador de l'estudi.

CERCA DE VOSOTROS

Alabad a Dios

Queridos diocesanos:

Segurament la festa de san Antonio Abad nos lleva a una reflexió sincera i profunda de las relacions que el ser humano tiene con la naturaleza donde los animales, las plantas y la tierra en general le ayudan a sobrevivir y aprovecharse de forma equilibrada de todos los recursos a su alcance. Los cristianos creemos que todo esto es creado por Dios y lo ha puesto a disposición del ser humano a quien ha hecho a imagen suya como hombre y mujer. En estos últimos años se insiste en la importancia de mantener los recursos naturales de una manera continuada para que las futuras generaciones disfruten, como nosotros lo estamos haciendo, de todos los bienes del entorno. Se ha conseguido con mucho esfuerzo que todos los países manifiesten una sensibilidad especial para cuidar la llamada «casa común». Muchos encuentros internacionales, muchos documentos y muchas iniciativas ecológicas nos han ayudado a cambiar el signo de las preocupaciones sobre la naturaleza o la creación. Nos congratulamos por ello y nos comprometemos a participar a un nivel personal y familiar para facilitar este beneficioso proyecto que acabará favoreciendo a todos los países.

Habéis oído hablar de dos documentos recientes sobre este importante tema que ha publicado el papa Francisco. La encíclica *Laudato Si'*, del año 2015, y la exhortación apostólica *Laudate Deum*, del pasado mes de octubre. Ambas se complementan, dan orientaciones precisas sobre el cuidado de la casa común y nos ayudan a mejorar la sensibilidad hacia todo lo creado. Nos sentimos acompañados por el ejemplo de algunos santos que, a lo largo de la historia nos han mostrado el mejor rostro de la preocupación por los regalos de Dios. El Papa elige a san Francisco de Asís como inspirador de sus reflexiones. Añadimos nosotros a san Antonio Abad, que vivió en el siglo IV y, desde siempre ha gozado de una gran popularidad por su cariño hacia los animales y por su preferencia por vivir en armonía con el entorno natural.

La muy concurrida celebración de la Eucaristía en la mañana del día 17 de enero y la popular bendición de animales el sábado, 20, en el oratorio de La Sang, son una muestra del cariño que sienten muchos devotos por el santo y la concordancia de sentimientos que inspira su cercanía a todos los seres creados. También en otras muchas parroquias. Es una fiesta con un protagonismo especial los grupos humanos que cuidan y viven del campo, tan numerosos y fundamentales en nuestras tierras, quienes dedican su tiempo a los ganados y las granjas para el servicio de todos, quienes se acompañan de animales domésticos. Todos ellos merecen hoy nuestras oraciones y nuestros deseos de un futuro mejor para su actividad agrícola y ganadera. Es cierta aquella afirmación de que nada de lo humano le es ajeno al cristiano. Por ello la Iglesia nos ofrece constantemente su reflexión y sus orientaciones para todas las realizaciones y motivaciones que desarrolla el género humano en sus múltiples facetas.

Así empieza el escrito del papa Francisco: «Alaben a Dios por todas sus criaturas. Esta era la invitación que hacía san Francisco de Asís con su vida, con sus cánticos, con sus gestos. Así recogía la propuesta de los salmos de la Biblia y reproducía la sensibilidad de Jesús ante las criaturas de su Padre». Y en el número 28 del citado escrito leemos: «Necesitamos repensar entre todos la cuestión del poder humano, cuál es su sentido, cuáles son sus límites... porque podemos convertirnos en seres altamente peligrosos...» con una recomendación expresa: «Invito a cada uno a acompañar este camino de reconciliación con el mundo que nos alberga, y a embellecerlo con el propio aporte, porque ese empeño tiene ver con la dignidad personal y con los grandes valores».

Que san Antonio Abad nos ayude a todos y proteja de modo especial a los que viven de un modo directo de los bienes de la creación.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Cloenda del 200 aniversari de la Mare Esperança

Més d'una vuitantena de persones van assistir, el passat 18 de desembre, a l'Eucaristia de cloenda del bicentenari del naixement de la mare Esperança González Puig (1823-1885), lleidatana i fundadora de la Congregació de les Missioneres Esclaves de l'Immaculat Cor de Maria. La missa, que es va celebrar a la Casa Mare Lleida, va ser presidida pel bisbe Salvador, acompanyat per preveres de la diòcesi, i amb la participació de la coral Units pel Cant.

La superiora general de la congregació, la germana Encarnación Herrero, va destacar que «aquest any ha sigut especial». «Hem donat a conèixer la vida de la nostra fundadora, que no està canonitzada, però que és venerable, que vol dir

que és santa i així està reconeguda per l'Església». La germana va explicar que la mare Esperança va tenir experiències similars a les de santa Teresa de Jesús i que va destacar en moltes virtuts com la humilitat, el sacrifici, la paciència, la fortalesa, l'esperança, la fe i la

caritat. La Casa Mare, situada a l'avinguda Catalunya de Lleida, va ser la casa on la mare Esperança va començar a acollir dones. Després va ser un col·legi, una residència universitària i ara és la residència de les germanes de la congregació a Lleida.

Formació sobre la gestió de les parròquies

Una cinquantena de rectors i laics encarregats dels despatxos i de l'economia parroquial de la diòcesi de Lleida van rebre, el pas-

sat 19 de desembre, una formació sobre la gestió de l'economia, l'ús de l'arxiu i la gestió dels despatxos parroquials. La sessió va tenir lloc a la Casa de l'Església i la van impartir treballadors i membres del bisbat amb la presència del bisbe Salvador.

Entre les qüestions que es van tractar hi va haver la instauració del nou programa de comptabilitat per a les parròquies que s'utilitzarà a partir d'aquest 2024, la nova intranet, instruccions sobre com fer certificats digitals i la signatura electrònica, i sobre procediments amb les administracions públiques. També es va explicar com s'ha d'organitzar la documentació de les parròquies, com ara els expedients matrimonials, els certificats de bateigs, de confirmacions o de defunció.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Quan busquem abans de res el regne de Déu, mantenint una justa relació amb Déu, la humanitat i la naturalesa,

llavors la justícia i la pau poden fluir com un corrent inesgotable d'aigua pura, nodrint la humanitat i totes les criatures» (7 de setembre).

@Pontifex_es: «Assenyalar amb el dit sovint fa més difícil que qui s'ha equivocat reconegui el seu propi error. Més aviat, la comunitat ha de fer-li sentir a ell o a ella que, mentre condemna l'error, li és a prop amb l'oració i l'afecte, disposada a oferir el perdó» (10 de setembre).

@Pontifex_es: «Oposem a la força de les armes la de la caritat, a la retòrica de la violència la tenacitat de l'oració. Fem-ho especialment per tants països que sofreixen a causa de la guerra. Intensifiquem la nostra oració per la turmentada Ucraïna!» (10 de setembre).

@Pontifex_es: «Anunciar Crist uneix, no divideix; l'anunci comú del nostre Senyor evangelitza el camí ecumènic mateix. Caminem junts en l'oració que ens purifica, en la caritat que ens uneix, en el diàleg que ens acosta» (11 de setembre).

Tornen el *Cant de la Sibila* i el Festival de Nadales del món

La Fundació Privada Horitzons 2050 ha recuperat aquest Nadal el *Cant de la Sibila*, que es va representar el passat 24 de desembre a l'església de Sant Llorenç, onze anys després de la seva última interpretació a la Seu Vella de Lleida. Aquest cant medieval i mil·lenarista que anuncia la fi del món s'interpreta, any rere any, a les catedrals de Barcelona, Tarragona, la Seu d'Urgell, Girona, Mallorca, València i en molts altres temples generalment just abans de la Missa del Gall. La voluntat del president de la Fundació Privada Horitzons 2050, Antoni Gelonch, és continuar organitzant aquest concert cada 24 de desembre perquè es converteixi en una cita tradicional de Lleida.

Mentrestant, l'església de la Mare de Déu del Carme de Lleida va acollir la tercera edició del Festival de Nadales organitzat per la Delegació de Pastoral per a

les persones migrades. En aquesta ocasió, els participants eren d'Egipte, Romania, Camerun, Ucraïna i Hondures, que van portar cançons nadalenesques pròpies dels seus països d'origen i en les seves llengües. És un més dels múltiples concerts de Nadal organitzats durant aquestes festes en parròquies i entitats diverses de la nostra societat.

Celebració del Nadal a les escoles

El col·legis catòlics concertats de la diòcesi han viscut intensament els preparatius del Nadal, amb activitats de tota mena, com pessebres o concerts de nades, entre altres. N'és un exemple el Col·legi Santa Anna, els alumnes del qual van

muntar per segon any consecutiu un pessebre vivent al pati per a totes les famílies del col·legi.

Els nens i nenes també han fet sortides per anar a cantar nades al pati de l'Institut d'Estudis llerdencs i a la residència de les Germanes Franciscanes.

També van fer un pessebre vivent al vestíbul de l'Hospital Arnau de Vilanova i una representació dels *Pastorets* com a cloenda abans de les vacances.

tació dels *Pastorets* com a cloenda abans de les vacances.

Nadal de cinema al Pilar

L'església del Pilar va organitzar, el 13 de desembre, una projecció amb material de la sèrie *The Chosen* (*Los elegidos*), que narra la vida de Jesús i dels apòstols buscant mostrar-lo d'una manera més personal i íntima. Gràcies a representants de la sèrie a Espanya, es van poder veure quatre monòlegs sobre Jesús d'alguns dels actors de la sèrie, que feien un recorregut per la història de la salvació, des de la creació, passant pels principals esdeveniments bíblics, fins a arribar a l'espera del Messies promès per Déu.

A continuació, i després d'haver seguit les petites introduccions que la responsable de la trobada anava

fent, el Cor Jove va cantar nades i, tot seguit, els assistents van poder veure el primer capítol de *The Chosen*, que tracta de l'arribada de Jesús i de les seves implicacions a partir de la mirada d'un dels pastors.

REFLEXIONS

És casa meva

El Bartolo, el Juan «capitán», el Mateu i el Manolo eren els hostes del centre d'acollida El Sostre de la Barceloneta. Teníem la rectoria de la parròquia habilitada perquè visquessin quatre homes que mai no podrien tenir una vivenda. Allí els rebíem cada dia a les set del vespre perquè es trobessin i passessin la nit fins a l'endemà a les vuit del matí. Era un espai molt humil, cadascú tenia una hamaca i una petita gibelleta als peus. Allò era el seu espai. Cada nit, un parell de persones voluntàries ens quedàvem a dormir amb ells, perquè les seves capacitats físiques i mentals no permetien que estiguessin sols. Així que arribaven del carrer, s'asseien cansats, de no haver fet res en tot el dia, i jugàvem a cartes o tan sols parlàvem llargament i profunda. Així els coneixíem i ens coneixien. Després venien algunes veïnes i ens portaven una mica del seu sopar i el compartíem tots els que érem allà. Per acabar, venia el moment d'acompanyar-los, no sense esforç, al primer pis on els disposàvem en aquells fràgils llits.

Al matí quan obríem la porta anaven sortint poc a poc, com si els costés deixar la casa, i es repartien pel barri tot esperant rebre les almoines d'aquells que, compadits, les deixaven dins el pot que es posaven al davant. Cadascú tenia el seu lloc fix. De tal manera que el dia que no apareixien a les set del vespre al Sostre, els anàvem a buscar, perquè ja sabíem que no podrien arribar en l'estat que estaven, molt sovint amb un excés de la seva beguda preferida. Teníem acordat que, per a no molestar els veïns, no es presentessin davant de la porta fins a l'hora d'obrir el Sostre.

Arribada aquella hora, el barri sencer s'omplia de tendresa esclatant i una calidesa extrema omplia els carrers. Com si se sentís una veu del cel els quatre homes es posaven en camí cap al seu redós. Cada pas que feia cadascú dels quatre homes deixava al terra una marca que deixava petjada de l'amor que rebien quan entraven a casa. Era el camí que els donava l'oportunitat de deixar la intempèrie i trobar l'aixopluc. La més profunda experiència de la salvació que Déu ens promet: «tornaràs a casa i deixaràs la intempèrie. Ja saps on et porten els teus passos. Vindràs a casa i tindràs un sostre. Casa meva és casa teva».

Mn. Valentí Alonso i Roig

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 2a setmana) [1S 15,16-23 / SI 49 / Mc 2,18-22]. Sant Pau, ermita a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maür (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes; sant Efisi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.

16. ■ Dimarts [1S 16,1-13 / SI 88 / Mc 2,23-28]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscila (s. I),

matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. □ Dimecres [1S 17,32-33.37.40-51 / SI 143 / Mc 3,1-6]. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Dijous [1S 18,6-9;19,1-7 / SI 55 / Mc 3,7-12]. Tortosa: □ Sant Ildefons, bisbe. Urgell: ■ Sant Jaume Hilari Barbal i Cosín, rel. La Salle i mr. San-

ta Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana.

19. ■ Divendres [1S 24,3-21 / SI 56 / Mc 3,13-19]. Santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr.; sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, card.; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prevs., Ignasi d'Azvedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

20. ■ Dissabte [2S 1,1-4.11-12.19.23-27 / SI 79 / Mc 3,20-21]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà i mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Jn 3,1-5.10 / SI 24 / 1Co 7,29-31 / Mc 1,14-20]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259); beata Josepa Maria de santa Agnès, vg. agustina, de Benigànim.

Diumenge II de durant l'any (B)

COMENTARI

«Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta»

El primer que fa Jesús en començar la seva vida pública és buscar aquells que seran els seus amics i col·laboradors, els apòstols. Tot i ser el Salvador únic vol tenir amics que l'acompanyin i vagin aprenent la seva manera de viure i de predicar l'Evangeli. Han de ser els seus continuadors. L'evangeli ens presenta la crida de tres deixebles. En primer lloc *Andreu i un altre deixeble* (potser el mateix evangelista). Gràcies al Baptista segueixen Jesús. El Senyor els pregunta: *Què voleu? I ells contesten: On us allotgeu?* Però la resposta de Jesús no serà la indicació d'un lloc sinó una invitació a compartir la seva vida: *Veniu i ho veureu*. Van sortir transformats. Per això *Andreu quan troba el seu germà Simó Pere* li comunica la seva descoberta: *Hem trobat el Messies*. Però no li ensenya res: *L'acompanyà on era Jesús*. Ell és el Mestre, és ell qui crida. La crida del Senyor a tots nosaltres (perquè a tots ens fa arribar la seva invitació) no és a saber coses de Jesús, sinó a viure i experimentar el seu amor, la seva intimitat, a escoltar la seva paraula. La primera lectura també ens parla d'una vocació, la de Samuel. *Era un noi*, no té experiència de les crides del senyor (que li arribaran al llarg de la seva vida). Per això es pensa que és el sacerdot *Elí* qui el crida. Per tres vegades s'hi presenta creient que és ell qui el convoca. Finalment sap que és el Senyor i la seva resposta mostra una disponibilitat total: *Parleu que el vostre servent us escolta*. Samuel serà un dels grans profetes d'Israel. El profeta, com tots nosaltres, bàsicament el que ha de fer és escoltar el Senyor; hem de saber què vol de nosaltres. Pau, a la segona lectura parla de com el cristià ha de viure de cara a Déu i ho concreta en el tema de la fornicació: *El cos no és per a fornicar, sinó per al Senyor, i el Senyor per al cos*; un cos que serà transformat *en la resurrecció*. I acaba: *Els nostres cossos són santuari de l'Esperit*. Tractar el cos com un temple és viure de cara al Senyor que ens crida a ser veritables deixebles seus.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 3,3b-10.19)

En aquell temps Samuel, que encara era un noi, dormia en el santuari del Senyor, on hi havia l'arca de Déu. El Senyor el cridà, i Samuel respongué: «Aquí em teniu.» Corregué cap a Elí i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Elí replicà: «No t'he cridat pas. Ves-te'n a dormir.» I el noi se'n anà a dormir. El Senyor el tornà a cridar, i Samuel s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Elí replicà: «Fill meu, no t'he cridat pas. Torna-te'n a dormir.» Samuel encara no sabia reconèixer el Senyor, la paraula del Senyor encara no se li havia revelat. Per tercera vegada el Senyor cridà Samuel, i ell s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Llavors Elí compregué que era el Senyor qui cridava el noi, i digué a Samuel: «Ves a dormir i, si et torna a cridar, digues-li: "Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta."» El Senyor es presentà i el cridà com les altres vegades: «Samuel, Samuel.» Ell li respongué: «Parleu, que el vostre servent us escolta.» Samuel es va fer gran. El Senyor l'afavoria sempre i no deixà de complir mai cap de les seves profecies.

▶ Salm responsorial (39)

R. *Jo us dic: «Déu meu, vull fer la vostra voluntat.»*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 6,13c-15a.17-20)

Germans, el cos no és per a fornicar, sinó per al Senyor, i el Senyor, per al cos. I Déu, que ressuscità el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb el seu poder. ¿No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist? El qui s'uneix al Senyor forma amb ell un sol esperit. Fugiu de la fornicació. Els altres pecats que l'home comet són exteriors al seu cos, però el fornicador pecca contra el seu propi cos. ¿No sabeu que els vostres cossos són el santuari de l'Esperit Sant que heu rebut de Déu i que resideix en vosaltres? No sabeu que no sou vostres? Déu us ha adquirit a un preu molt alt: glorifiqueu-lo en el vostre cos.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 1,35-42)

En aquell temps Joan estava amb dos dels seus deixebles i, fixant-se en Jesús que passava, digué: «Mireu l'anyell de Déu.» Quan els dos deixebles van sentir que Joan deia això, van seguir Jesús. Ell es girà i, en veure que el seguien, els preguntà: «Què voleu?» Ells li digueren: «Rabí», que vol dir «mestre», «on us allotgeu?» Jesús els respon: «Veniu i ho veureu.» Ells hi anaren, veieren on s'allotjava i es quedaren amb ell aquell dia. Eren vora les quatre de la tarda. Un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havia seguit Jesús, era Andreu, el germà de Simó Pere. El primer amb qui Andreu es trobà fou el seu germà Simó, i li digué: «Hem trobat el Messies», que vol dir «l'Ungit». I l'acompanyà on era Jesús. Jesús se'l mirà i li digué: «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Quefes, que vol dir Pedra.»

▶ Lectura del primer libro de Samuel (1Sam 3,3b-10.19)

En aquellos días, Samuel estaba acostado en el templo del Señor, donde se encontraba el Arca de Dios. Entonces el Señor llamó a Samuel. Este respondió: «Aquí estoy». Corrió adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Respondió: «No te he llamado. Vuelve a acostarte». Fue y se acostó. El Señor volvió a llamar a Samuel. Se levantó Samuel, fue adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Respondió: «No te he llamado, hijo mío. Vuelve a acostarte». Samuel no conocía aún al Señor, ni se le había manifestado todavía la palabra del Señor. El Señor llamó a Samuel, por tercera vez. Se levantó, fue adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Comprendió entonces, Elí que era el Señor el que llamaba al joven. Y dijo a Samuel: «Ve a acostarte. Y si te llama de nuevo, di: "Habla, Señor, que tu siervo escucha»». Samuel fue a acostarse en su sitio. El Señor se presentó y llamó como las veces anteriores: «Samuel, Samuel». Respondió Samuel: «Habla, que tu siervo escucha». Samuel creció. El Señor estaba con él, y no dejó que se frustrara ninguna de sus palabras.

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 6,13c-15a.17-20)

Hermanos: El cuerpo no es para la fornicación, sino para el Señor; y el Señor, para el cuerpo. Y Dios resucitó al Señor y nos resucitará también a nosotros con su poder. ¿No sabéis que vuestros cuerpos son miembros de Cristo? El que se une al Señor es un espíritu con él. Huid de la inmoralidad. Cualquier pecado que cometa el hombre queda fuera de su cuerpo. Pero el que fornicar pecca contra su propio cuerpo. ¿Acaso no sabéis que vuestro cuerpo es templo del Espíritu Santo, que habita en vosotros y habéis recibido de Dios? Y no os pertenecéis, pues habéis sido comprados a buen precio. Por tanto, ¡glorificad a Dios con vuestro cuerpo!

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,35-42)

En aquel tiempo, estaba Juan con dos de sus discípulos y, fijándose en Jesús que pasaba, dice: «Este es el Cordero de Dios». Los dos discípulos oyeron sus palabras y siguieron a Jesús. Jesús se volvió y, al ver que lo seguían, les pregunta: «¿Qué buscáis?». Ellos le contestaron: «Rabí (que significa Maestro), ¿dónde vives?». Él les dijo: «Venid y veréis». Entonces fueron, vieron dónde vivía y se quedaron con él aquel día; era como la hora décima. Andrés, hermano de Simón Pedro, era uno de los dos que oyeron a Juan y siguieron a Jesús; encuentra primero a su hermano Simón y le dice: «Hemos encontrado al Mesías (que significa Cristo)». Y lo llevó a Jesús. Jesús se le quedó mirando y le dijo: «Tú eres Simón, el hijo de Juan; tú te llamarás Cefas (que se traduce: Pedro)».